

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קצ"ה ע"א

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

רשעים ירקב. זכאין אינון זכאי קשוט, עלייהו כתיב, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'. (במדבר כ"ב) ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה וגו'. רבי אבא פתח, (תהלים קב) תפלה לעני כי יעטוף וגו', תלת אינון דכתיב בהו תפלה. ואוקמוה מלה דא, (אבל מלה דא) חד הנה משה, וחד הנה דוד, וחד עני, דאתכליל בהו, ואתחבר בהו. ואי תימא, הא כתיב (חבקוק ג) תפלה לחבקוק הנביא, הא ארבע אינון. אלא חבקוק לאו בגין תפלה הנה, ואף על גב דכתיב ביה תפלה, תושבחתא והודאה איהו לקודשא בריך הוא, על דאחיא ליה, ועבד עמיה נסיון וגבורן, דהא בריה דשונמית הנה.

תרגום לעברית

מכאן והלאה, אלעזר בני, הקדוש ברוך הוא עושה מה שעושה באותו רשע, וסודות נסתרים אלו לא הצטרכו להתגלות. אבל משום שהחברים שפאן ידעו דרכים נסתרים של העולם, גליתי להם. שהרי כמה מנהגים נסתרים הם בעולם ובני אדם לא יודעים, ואותם פלאות נסתרים, גדולים ועליונים. עליו ועל שדומה לו קראנו, (משלי י) ושם רשעים ירקב. אשריהם צדיקי האמת, עליהם כתוב (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'. ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה וגו'. רבי אבא פתח, (שם קב) תפלה

לְעֵנִי כִּי יַעֲטֹף וְגו'. שְׁלֹשָׁה הֵם שְׂכָתוֹב בָּהֶם תְּפִלָּה. וּבְאֵרוֹ דָּבָר זֶה (אֲבָל דָּבָר זֶה) - אֶחָד הָיָה מֹשֶׁה, וְאֶחָד הָיָה דָּוִד, וְאֶחָד עֲנִי, שֶׁנִּכְלָל בָּהֶם וְהִתְחַבֵּר בָּהֶם. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כְּתוּב (חֲבִקוּק ג) תְּפִלָּה לְחֲבִקוּק הַנָּבִיא - הֲרִי אֲרַבְּעָה הֵם? אֲלָא חֲבִקוּק לֹא בִגְלַל תְּפִלָּה הָיָה, וְאִף עַל גַּב שְׂכָתוֹב בּוֹ תְּפִלָּה, תִּשְׁבַּחַת וְהוֹדָאָה הִיא לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל שֶׁהִחֲיֵהוּ וְעָשָׂה אֶתוֹ נְסִים וּגְבוּרוֹת, שֶׁהֲרִי בֶן הַשּׁוֹנְמִית הָיָה.

טקסט הזוהר

אֲבָל ג' אֵינּוֹן דְּאֶקְרוֹן תְּפִלָּה. (תְּהִלִּים צ) תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, תְּפִלָּה דָּא דְלִית כְּגִינְיָה בְּבֵר נֶשׁ אַחֲרָא. (תְּהִלִּים פו) תְּפִלָּה לְדָוִד, תְּפִלָּה דָּא אִיהִי תְּפִלָּה, דְלִית כְּגִינְיָה בְּמִלְכָּא אַחֲרָא. תְּפִלָּה לְעֲנִי, תְּפִלָּה אִיהִי מֵאֵינּוֹן ג'. מֵאֵן חֲשִׁיבָא מְכֻלָּהוּ. הוּי אִימָא תְּפִלָּה דְעֲנִי. תְּפִלָּה דָּא, קָדִים לְתְּפִלָּה דְמֹשֶׁה. וְקָדִים לְתְּפִלָּה דְדָוִד, וְקָדִים לְכָל שְׂאָר צְלוֹתִין דְעָלְמָא.

תרגום לעברית

אֲבָל שְׁלֹשׁ הֵן שְׁנִקְרְאוֹת תְּפִלָּה: (תְּהִלִּים צ) תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, תְּפִלָּה זוֹ שְׂאִין כְּמוֹתָהּ בְּאִישׁ אַחֵר. תְּפִלָּה לְדָוִד, תְּפִלָּה זוֹ הִיא תְּפִלָּה שְׂאִין כְּמוֹתָהּ בְּמִלְכָּא אַחֵר. תְּפִלָּה לְעֲנִי, תְּפִלָּה הִיא מֵאֵתָּן שְׁלֹשׁ. מִי חֲשׁוּבָה מְכֻלָּן? הוּי אוֹמֵר תְּפִלַּת הָעֲנִי. תְּפִלָּה זוֹ קוֹדֶמֶת לְתְּפִלַּת מֹשֶׁה, וְקוֹדֶמֶת לְתְּפִלַּת דָּוִד, וְקוֹדֶמֶת לְכָל שְׂאָר תְּפִלוֹת הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְעֲנִי אִיהוּ תְּבִיר לְבָא. וּכְתִיב, (תְּהִלִּים לד) קְרוֹב יְיָ לְנִשְׁכָּרֵי לֵב וְגו'. וּמִסְכָּנָא עֲבִיד תְּדִיר קְטִטָּה בְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲצִית וְשָׁמַע מְלוֹי. כִּיּוֹן דְצִלֵי צְלוֹתֶיהָ, פִּתַּח כָּל כּוּי רְקִיעִין, וְכָל שְׂאָר צְלוֹתִין דְקָא סְלָקִין לְעִילָא, דְחִי לוֹן

ההוא מסכנא תביר לבא, דכתיב תפלה לעני כי יעטוף. כי יתעטף מבעי ליה, מאי כי יעטוף. אלא איהו עביד עטופא לכל צלותין דעלמא, ולא עאלין עד דצלותא דיליה עאלת.

תרגום לעברית

מה הטעם? משום שהעני הוא שבור לב, וכתוב (שם לד) קרוב ה' לנשכרי לב וגו'. והעני עושה תמיד קטטה בקדוש-ברוך-הוא, והקדוש ברוך הוא מקשיב ושומע דבריו. כיון שמתפלל תפלתו, פותח כל חלונות הרקיעים, וכל שאר התפלות שעולה למעלה, דוחה אותן אותו עני שבור לב, שכתוב תפלה לעני כי יעטף. כי יתעטף צריך לו לכתב! מה זה כי יעטף? אלא הוא עושה עטוף לכל תפלות העולם, ולא נכנסות עד שנכנסת תפלתו.

טקסט הזהר

וקודשא בריך הוא אמר, יתעטפון כל צלותין, וצלותא דא תיעול לגבאי. לא בעינא קא בי דינא דידונון ביננא, קמאי ליהו תרעומין דיליה, ואנא והוא בלחודנא. וקודשא בריך הוא אתייחד בלחודוי, באינון תורעמין, בההוא צלותא, דכתיב ולפני יי ישפוך שיחו. לפני יי ודאי.

תרגום לעברית

והקדוש ברוך הוא אומר: יתעטפו כל התפלות, ותפלה זו תכנס אלי. איני רוצה כאן בית דין שידון בינינו. לפני יהיו תרעומות שלו, ואני והוא לבדנו. והקדוש ברוך הוא מתייחד לבדו באותן התרעומות, באותה תפלה, שכתוב ולפני ה' ישפוך שיחו. לפני ה' בודאי.

כָּל חֵילֵי שְׁמֵיָא שְׂאֵלִין אֵלִין לְאֵלִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמֵאֵי אֲתַעְסֵק, בְּמֵאֵי אֲשַׁתְּדֵּל. אֲמַרִין, אֲתִיחַדָּא בְּתִיאובְּתָא בְּמֵאנִין דִּילִיָּה, כְּלָהוּ לָא יָדְעוּ מָה אֲתַעְבִּיד מִהֵּוּא צְלוֹתָא דְּמִסְכְּנָא, וּמְכָל אֵינוֹן תּוֹרְעָמִין דִּילִיָּה. דְּלִית תִּיאובְּתָא לְמִסְכְּנָא, אֲלֵא כִּד שְׁפִיר דְּמַעוּי בְּתוֹרְעָמוֹ, קָמִי מְלָכָא קִדִּישָׁא. וְלִית תִּיאובְּתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲלֵא כִּד מְקַבֵּל לוֹן, וְאוֹשְׁדוּ קָמִיָּה וְדָא אִיְהִי צְלוֹתָא, דְּעָבִיד עֲטוּפָא לְכָל צְלוֹתִין דְּעֲלָמָא.

תרגום לעברית

כָּל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם שׁוֹאֲלִים אֶלֶּה לְאֶלֶּה: בְּמָה מִתְעַסֵּק הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? בְּמָה מִשְׁתַּדֵּל? אֲמָרִים: מִתִּיחַד בְּעֶרְגָּה בְּכָלִים שְׁלוֹ. כָּלֵם לֹא יוֹדְעִים מָה נַעֲשֶׂה מִתְפַּלֵּת אוֹתוֹ עָנִי וּמְכָל אוֹתוֹן תְּרַעוּמוֹתָיו. שְׂאִין תַּאֲוָה לְעָנִי אֲלֵא כְּשִׁשׁוּפָּה דְּמַעוּתָיו בְּתַרְעֻמַּת לְפָנָי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וְאִין תַּאֲוָה לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲלֵא כְּשִׁמְקַבֵּל אוֹתָם וְנִשְׁפָּכִים לְפָנָיו. וְזוֹהִי תְּפִלָּה שְׁעוֹשָׂה עֲטוּף וְעוֹטֶפֶת כָּל תְּפִלוֹת הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

מִשָּׁה צִלֵּי צְלוֹתִיָּה, וְאֲתַעֲכַב כְּמָה יוֹמִין בְּהֵאִי תְּפִלָּה. דְּוֹד חֲמָא, דְּכָל כּוּיִן, וְכָל תְּרַעִי שְׁמֵיָא, כְּלָהוּ זְמִינִין לְאַפְתָּחָא לְמִסְכְּנָא, וְלִית בְּכָל צְלוֹתִין דְּעֲלָמָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲצִית מִיד, כְּצְלוֹתָא דְּמִסְכְּנָא, כִּיּוֹן דְּחָמִי הָאִי, עָבִד גְּרַמִּיָּה עָנִיא וּמִסְכְּנָא, פִּשְׁט לְבוּשָׁא דְּמִלְכוּתָא, וְיִתִּיב בְּאַרְעָא כְּמִסְכְּנָא, אֲמַר תְּפִלָּה. דְּכְתִיב, תְּפִלָּה לְדָוִד הִטָּה יְיָ אֲזַנְהָ עָנְנִי. וְאִי תִימָא אֲמֵאִי. בְּגִין כִּי עָנִי וְאַבְיוֹן אָנִי. אֲמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּוֹד, וְלֹאוּ מְלָכָא אֲנִת, וְשְׁלִיטָא עַל מְלָכִין תְּקִיפִין, וְאַתָּה עָבִיד גְּרַמָּה עָנִי וְאַבְיוֹן. מִיד אֶהְדֵּר צְלוֹתִיָּה בְּגוּוֹנָא אַחְרָא, וְשִׁבְק מְלָה דְּאַבְיוֹן וְעָנִי, וְאֲמַר שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי. וְעַם כָּל דָּא כְּלָא הָוָה בֵּיהּ בְּדוּד.

מִשֶּׁה הַתַּפְלִל תִּפְלָתוֹ, וְהִתְעַכֵּב כַּמָּה יָמִים בְּתַפְלָה זֹה. דָּוִד רָאָה שְׁכָל הַחֲלוּנוֹת וְכָל שְׁעָרֵי הַשָּׁמַיִם, כָּל־מִזְמָנִים לְהִפָּתֹחַ לְעָנִי, וְאִין בְּכָל תַּפְלוֹת הָעוֹלָם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַשֵּׁב מִיָּד כִּמוֹ לְתַפְלַת הָעָנִי. כִּי־יִזְכֹּר שֶׁרָאָה אֶת זֶה, עָשָׂה עֲצָמוֹ עָנִי וּמִסְכֵּן. פָּשַׁט לְבוּשׁ הַמְּלָכוֹת וַיֵּשֶׁב עַל הָאָרֶץ כִּמוֹ עָנִי וְאָמַר תַּפְלָה, שְׁכָתוֹב (תהלים פו) תַּפְלָה לְדָוִד הִטָּה ה' אֲזִנֹּה עֲנִי. וְאִם תֹּאמַר לָמָּה? בְּגִלְל כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי. אָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, דָּוִד, וְלֹא מָלָךְ אַתָּה, וְשׁוֹלֵט עַל מְלָכִים חֲזָקִים, וְאַתָּה עוֹשֶׂה עֲצָמָךְ עָנִי וְאֶבְיוֹן?! מִיָּד הִחְזִיר תַּפְלָתוֹ לְגִזְוֹן אַחֵר וְעֹזֵב דְּבַר אֶבְיוֹן וְעָנִי, וְאָמַר שְׁמָרָה נַפְשִׁי כִּי חֹסִיד אָנִי. וְעַם כָּל זֶה, הַכֹּל הָיָה בְּדָוִד.

טקסט הזוהר

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, שְׁפִיר קְאָמְרַת. וְעַם כָּל דָּא (ס'א ועל דא) אֲצִטְרִיף לִיה לְבַר נֶשׁ דְּצִלֵּי צְלוּתִיה, (למהוי תמן עני ואביון) לְמַעַבְדַּ גְּרִמִּיה עָנִי, בְּגִין דְּתִיעוּל צְלוּתִיה בְּכָל־לָא דְּכָל עָנִיִּים. דְּהָא כָּל נְטוּרֵי תַרְעִין, לָא שְׁבָקִין הָכִי לְמִיעָאֵל, כַּמָּה דְּשְׁבָקִין לְמִסְכְּנִין, דְּהָא בְּלֹא רְשׁוּתָא עָאֲלִין. וְאִי עָבִיד בַּר נֶשׁ גְּרִמִּיה, וְשׁוּי רְעוּתִיה תְּדִיר כַּמִּסְכְּנָא, צְלוּתִיה סְלָקָא, וְאַעֲרַעַת בְּאִינוֹן צְלוּתִין דְּמִסְכְּנִין, וְאַתְחַבְּרַת בְּהוּ, וְסִלְקַת בְּהַדִּיָּהוּ, וּבְכָל־לָא דְּלָהוֹן עָאֲלַת, וְאַתְקַבְּלַת בְּרְעוּתָא קָמִי מְלָכָא קְדִישָׁא. (בהו)

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, יָפָה אֲמַרְתָּ, וְעַם כָּל זֶה (ועל זה) צָרִיף לְאָדָם שְׁמַתַּפְלִל תַּפְלָתוֹ (להיות שם עני ואביון) לַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ עָנִי, כְּדִי שְׁתַּכַּנֵּס תַּפְלָתוֹ בְּכָל־לָא כָּל הָעָנִיִּים. שְׁהָרִי כָּל שׁוּמְרֵי הַשְּׁעָרִים לֹא מִשְׁאִירִים כֹּה לְהַכְנִס כִּמוֹ שְׁמִשְׁאִירִים אֶת הָעָנִיִּים, שְׁהָרִי בְּלִי רְשׁוֹת נִכְנָסִים. וְאִם עוֹשֶׂה אָדָם עֲצָמוֹ וְשֵׁם רְצוֹנוֹ תְּמִיד כְּעָנִי, תַּפְלָתוֹ עוֹלָה וְנִפְגָּשֶׁת עִם אוֹתָן תַּפְלוֹת הָעָנִיִּים וּמִתְחַבְּרַת אִתָּן, וְעוֹלָה יַחַד אִתָּן וְנִכְנָסֶת בְּכָל־לָא, וּמִתְקַבְּלַת בְּרָצוֹן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ (בהם).

דוד מלכא, שוי גרמיה בארבעה ארחין, שוי גרמיה בהדי מסכני. שוי גרמיה בהדי חסידים. שוי גרמיה בהדי עבדים. שוי גרמיה אינון דמסרי גרמיהו ונפשיהו על קדושת שמייה. שוי גרמיה בהדי מסכנא. דכתיב כי עני ואביון אני. שוי גרמיה בהדי חסידים, דכתיב שמרה נפשי כי חסיד אני. בגין דאצטריה ליה לבר נש, דלא לשואה גרמיה רשע. ואי תימא אי הכי לא יפרט חטאוי לעלמין. לאו הכי. אלא כד יפרט חטאוי, כדין איהו חסיד, דאתי לקבלא תשובה, אפיק גרמיה מסטרא בישא, דהוה בטנופא דילה עד השתא, והשתא אתדבק בימינא עלאה, דאיהי פשוטה לקבלא ליה.

תרגום לעברית

דוד המלך שם את עצמו בארבעה דרכים: שם עצמו יחד עם עניים, שם עצמו יחד עם חסידים, שם עצמו יחד עם עבדים, ושם עצמו יחד עם אותם שמוסרים עצמם ונפשם על קדושת שמו. שם עצמו עם עני, שכתוב כי עני ואביון אני. שם עצמו יחד עם חסידים, שכתוב שמרה נפשי כי חסיד אני, משום שצריך האדם שלא לשים עצמו רשע. ואם תאמר, אם כן, לא יפרט חטאיו לעולמים? לא כן! אלא כשיפרט חטאיו, אז הוא חסיד, שבא לקבל תשובה. מוציא עצמו מצד הרע שהיה בטנופת שלו עד עכשו, וכעת נדבק בימין העליון, שהיא פשוטה לקבלו.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קצ"ה ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

ולא תימא, דלא מקבל ליה קודשא בריך הוא, עד דיפרט חטאוי מיומא דהוה בעלמא.
(ס'א אי הכי) אן (או) אינון

וְלֹא תֹאמַר שֶׁלֹא יִקְבְּלוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שֶׁיִּפְרֹט חֲטָאִיו מִיּוֹם שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם, (אם כך) אֵיפֹה (או) אוֹתָם שֶׁהִתְכַּסּוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁלֹא יָכוֹל לְהִגִּיעַ. אֲלֵא לֹא צָרִיךְ לִפְרֹשׁ, פֶּרֶט לְאוֹתָם שֶׁיִּזְכָּר מֵהֶם. וְאִם שֵׁם רְצוֹנוֹ בָּהֶם, כָּל הָאַחֲרִים נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם. שֶׁהָיָה לְמַדְנּוּ, אֵין בּוֹדְקִים חוּרֵי הַבֵּית הָעֲלִיוֹנִים לְמַעַלָּה, וְלֹא אוֹתָם תַּחְתּוֹנִים לְמַטָּה בְּכַעוֹר חֲמִץ. אֵין כִּיּוֹן שֶׁבֶדֶק כְּפִי מֵרָאָה עֵינָיו מֶה שֶׁיָּכוֹל לְהִגִּיעַ, הַכֹּל נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי זֶה וְהִתְבַּטַּל יַחַד אֹתוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.